

oplæse den, det er kun 2 Linier —: „Regjeringen bemyndiges til at træffe de fornødne Foranstaltninger, som Gjennemførelsen af ovennævnte Forskrifter maatte udkræve“. Skald dette skulde ske, ja, saa for mig gjerne, jeg har ikke det Mindste derimod. Det er denne Bet, som jeg allerede for omtrent 4 Aar siden har tilladt mig at anmode den høitærede daværende Indenrigsminister om at gaa. Jeg har stedse troet, at dette Forhold kunde ordnes ad administrativ Bet, og at man ikke behøvede derfor at sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse. Jeg bekymrer mig, som sagt, ikke det Mindste om, enten denne Lov kommer ud eller ikke. Jeg er overbevist om, at den ærede Minister paa en eller anden Maade maa og skal skaffe os af med Naturaltienden. For det Tilfælde, at det ærede Thing altsaa ikke skulde ville vedtage mit Vædringsforslag, skal jeg stemme mod denne Lov, og jeg beder dem, der ville stemme for mit Vædringsforslag, ifald det bliver forkastet, om at gjøre det Samme.

Steenstrup: Den ærede Minister anførte mod Forslaget under Nr. 1, at det egentlig Ungenting sagde, men jeg tillader mig overfor den ærede Minister at paaastaa, at det siger overmaade Meget. Efterat man nemlig i Kongeriget ved Loven af 1852 havde fastsat, at Tienden skulde være afløst inden 1856, skete det desuagtet ikke, og man gav da en ny Lov af 12te December 1860, hvori man sagde, at nu skulde der afløses snarest muligt og senest inden den og den Tid. Altsaa fordi Administrationen overtraadte den Lov, man havde givet, og ikke havde udført den, gav man en skarpere Lov og sagde, at nu skulde den tidligere Lov udføres. Naar den ærede Minister siger, at hans Ord have noget Andet at sige end de 6 tidligere Ministres, der ligeoverfor de Bedkommende havde udtalt sig om denne Sag, saa siger jeg, at den ærede Ministers Ord have kun Mere at sige, saalænge han er Minister, men hvorlænge hans Funktion varer, veed han ikke. Og dernæst, naar den ærede Minister har udnævnt disse Tiendekommissioner, ligger Magten hos Tiendekommissionerne og ikke hos den ærede Minister. Naar nu Tiendekommissionerne blive udnævnte,

men man siger, at indtil 1ste Januar 1872 kunne og skulde de love, saa lægge de sig til at love, men sige vi, at Loven skal træde i Kraft den 1ste Mai 1871, saa skal den træde i Kraft, og saa vindes der et Aar, hvilket har overmaade Meget at betyde i de Distrikter, hvor man veed, at man skal lystre Loven, om man end har Exempler paa, at fra oven er Loven ikke bleven efterkommen. Det er en sørgelig Erfaring, men den er desværre sand, saa at jeg holder paa, at, naar Loven først skal træde i Kraft den 1ste Januar 1872, har Ministeren ikke længere Magt over den hurtige Fremme af Sagen, og naar den ærede Minister siger, at Kommissionerne ikke kunne fremme deres Arbejde saa hurtigt, at de kunne træde i Virksomhed den 1ste Mai 1871, saa er det mig ubegribeligt. Jeg veed ikke, hvad Kommissionen har at gjøre Andet, end hvad der staar i § 3, at udstede en Opfordring. At den kan gjøre det, naar den udnævnes i en noget nær Fremtid, er jo klart. - Naar den ærede Minister sagde, at det var vel lidt at sende Loven ind i Landstinget for Nr. 1, saa siger jeg, at man kan naturligvis ikke vide, hvorledes Forslaget Nr. 2 bliver affømt, før man kommer dertil, altsaa kan man ikke af den Grund stemme mod Nr. 1 under en Forudsætning, som ikke er sikker, førend Nr. 2 har været til Afstemning. Naar den ærede Minister fremdeles anførte, at hvad jeg har sagt om, at Behoerne ønske snart at faa den Sag i Orden, i alt Fald kun gjælder for Grø, saa siger jeg, at det gjælder ogsaa for andre Distrikter, thi Udvalget har faaet Underretning derom, og uagtet Grø er ubetydelige i Omfang, er den med Hensyn til Tiendens Værdi de andre Distrikter mangfoldige Gange overvægtig, maasse 5 til 6 Gange saa stor som de andre Distrikter. Altsaa, jeg kan ikke indse, at man i fjerneste Maade lægger Hindringer iveien for Behoernes Ønske om frivillige Overenskomster ved at sætte Fristen til 1ste Mai istedetfor 1ste Januar 1872. Naar den ærede Minister dernæst siger, at de mange Forhandlinger der har været om disse Forhold, vise, at disse ikke ere saa ganske simple, saa svarer jeg: nei, ganske vist ere de ikke simple for Folk, der ikke kjende dem, ganske